Ч. 96 (13.641). Львів, понеділок 16. квітня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Меблі гнуті і бюрові — Меблі огородові і лежаки — поручає А. Коневич і Син Львів, Баторія 14, тел. 76-00. Фабричні ціни.

Центральний Кооперативний Банк у Львові (у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15), приймає вкладки ощадности. Конто ПКО. ч. 143.467.

Філія „Просвіти" в Тернополі далі працює.

З Тернополя дістаємо таку вістку: Староство в Тернополі рішило в четвер, дня 12. 4. 1934. [illegible] опечатання з канцелярії і бібліотеки філії „Просвіти" в Тернополі, так, що філія веде далі правильно свою діяльність.

—o—

Під увагу б. підофіцирам б. австрійської армії.

Важне рішення Н. А. Т. в емеритальних справах.

В останніх тижнях міністерство скарбу та військових справ у Варшаві пересилає всім б. підофіцирам б. австрійської армії у відповідь на їхні подання про признання їм емеритури — відмовні рішення, покликуючися при тому на 85 арт. емеритального закону.

В тій самє справі проголосив недавно Найвищий Адміністраційний Трибунал у Варшаві два ідентичні присуди (вироки), в яких рішив про справу емеритур для бувших підофіцирів б. австрійської армії. Найвищий Адміністраційний Трибунал станув на становищі, що б. австрійським підстаршинам (ц. к. війська, маринарки і крайової оборони) по переслуженні щонайменше 18 літ безперервної чинної військової служби належиться на основі арт. 105 обовязуючого польського емеритального закону у звязку з австрійським законом про заосмотрення [illegible] осіб з дня 27. грудня 1875 р. — інвалідська рента, без обовязку виказування своєї зарібкової спосібности. На основі знову цісарського розпорядку з дня 9. червня 1915. р. літа перебуті на війні мають бути почислені подвійно. З уваги на те становище Найвищого Адміністраційного Трибуналу повинні всі бувші підофіцири бувшого ц. к. війська, маринарки і крайової оборони, які відповідають вище наведеним вимогам, вносити від відмовних рішень міністерства скарбу згл. міністерства військових справ позви до Найвищого Адміністраційного Трибуналу про ухилення цих рішень. Зазначуємо, що скарга до Найвищого Адміністраційного Трибуналу мусить бути внесена протягом 2 місяців від дня одержання відмовного рішення міністерства. Скарги ці можуть бути внесені лише через адвоката. Стемплева оплата виносить біля 50 зол. Від стемплевої оплати можуть бути звільнені лише ті, що предложать свідоцтво цілковитого убожества.

Посол д-р Степан Біляк, адвокат у Львові.

Хто виграв? Повідомляємо П. Т. Шановних Відборців, що дня 12. ц. м. **відбулося льосування** в нашій фірмі підчас котрого впали виграні на отсі числа

1617	—	Пані Хасова, дружина заст. президента Львова	— 4 метр. шовку
582	—	„ Дрова Фростова	— 3 „ шевйоту
1878	—	„ Р. Дедичівна, прив. уряд.	— 4 „ вовни
1916	—	„ Анна Пільшак	— 1 столовий ґарнітур
1189	—	„ Софія Грицківна, прив. уряд.	— ½ туз. ручників

Премії можна відобрати в нашім склепі.

Поручаємось ласкавій памяті П. Т. Шан. Відборців зі словами поважання

Галицький Маґазин Новостей — вул. Галицька ч. 15.

Рівночасно повідомляємо що льотерія відбувається дальше і кожний покупець дістане в нашій касі купон до льосування.

Пародія із греко-католицькою парохією в Луцьку.

Недавно писали ми, що латинський єпископ у Луцьку Адольф Петро Шельонжек зволікає з заложенням гр.-кат. парохії та іменуванням гр.-кат. пароха в Луцьку, бо це йому, як надто гарячому патріотові польському приходиться важко. Видно, наша нотатка, подіяла: хоч не хоч, парохію заложено й іменовано пароха, — але... все таки не обійшлося без злоби шовініста: коли вже мусить бути гр.-кат. парох, то нехайже буде такий, щоби з нього не було ніякого пожитку. Подумано і так зроблено. Перед Великодними Святами призначено гр.-кат. парохом у Луцьку колишнього православного батюшку о. Василя Артемієва, по народности москаля, який по українськи вміє ледви кілька слів. Розуміється, що й богослуження відправляє він не по староукраїнськи, а просто з вимовою російською. Це такий диволіз, якого в нашій Церкві ще не було! А до того споминає о. Артемієв підчас богослуження якогось митрополита Болеслава, про якого тут ніхто нічого не знає, — далі єпископа Петра (опускаючи перше імя еп. Шельонжка Адольф) і єпископа Миколу Чарнецького. Зі здивуванням і обуренням прислухуючися ствердили, що голову гр.-кат. Церкви в Польщі митрополита Андрія він не поминає. Сяк чи так, виходить диволіз, якого українці-уніяти терпіти не можуть і не хочуть і тому ніхто з луцьких українців-уніятів на ті богослуження не заглядає і не буде заглядати, а приходять на них тільки дві старенькі селянки, не-українки, із сусідніх вулиць. От так виглядає в дійсности та реклямована „прихильність" єпископа Шельонжка до гр.-кат. церкви, а наслідки покажуться вскорі, бо в Луцьку вже сидить протестантський пастор-українець Кравчук і не дармує.

(к)

Гітлерівці готові перейти в Сарщину.

Французька преса довідується, що німецькі військові організації, змобілізовані у Пфальцу і прирейнських провінціях, приготовляють збройний наступ на Сарський басейн, якщо у Франції вибухнуть заворушення. Кореспондент „Матен" зі Штрасбурґа довідується з певного джерела, що гітлерівським відділам здовж границі Сарщини дано наказ перейти негайно в басейн на випадок поважних неспокоїв у Парижі або на провінції. „Еко де Парі" приносить такі подробиці: Наказу увійти до Сарщини дожидають полки 69, 245, 246 і 258, стаціоновані в околиці Біркенфельду, та полки 17, 18, 22 і 23, стаціоновані у Пфальці. Крім того до басейну Сари повертають з Німеччини масово молоді люди, які переступили свого часу границю, щоби відбути військовий вишкіл у гітлерівських штурмових організаціях.

—o—

Після бомбового замаху в Загребі.

БІЛГОРОД, 14. 4. ПАТ. Слідство в справі вибуху пекельної машини в дирекції поліції в Загребі виказало, що машину підложив [illegible] [illegible] Кутлер, який після арештування признався до вини. Замаху доконав з доручення свояка Кватерніка за заплату 25.000 динарів.

Конференція розброєння.

Женева, дня 10. квітня 1934.

Сьогодня в пів до четвертої пополудні зійшлось Бюро Конференції Розброєння та відбуло засідання, що тривало приблизно три години. Засідання було тайне, закрите для представників преси. Формальні висліди його такі, що Бюро саме має зійтися 30. квітня, а т. зв. Головна Комісія буде скликана 23. травня, чи кілька днів пізніше.

З оголошеного тексту промов видно, що засідання відбулось під переважним англійським впливом, якому даремне намагався противитися представник Франції при досить незручній підтримці більшовицького заступника Штайна.

Засідання те цікаве з того погляду, що воно свідчить про деякий зворот у праці конференції розброєння. Ціла справа зосереджується виразно в межах чотирьох великих держав Европи. Ходить тут вже не про розброєння чи поважне зменшення зброєнь, а тільки про можливе регулювання нових перегонів у зброєнні.

В кінці своєї вступної промови говорив Гендерсон про „обовязок держав заключити розбройну конвенцію, яка єдина може стримати нові небезпечні перегони у зброєннях та запобігти зростові небезпеки війни". Завданням наступного засідання Бюра конференції буде виготовити текст тої конвенції, в основу якої має лягти проект запропонований свого часу Мекдональдом. Остаточне сформулування тексту конвенції малаб доконати Головна Комісія вкінці травня.

Головним референтом на засіданні Бюра був представник Великобританії, Іден, який розвинув тут погляд висловлений в англійськім меморіялі з 29. січня. Він звернув увагу Бюра на концесії, зроблені англійським урядом у справі постійної, автоматичної контролі зброєнь та у справі забезпеки. Конвенцію у справі обмеження зброєнь на його думку можна заключити не раніше, ніж будуть вирівняні дуже поважні ріжниці в поглядах Франції та Німеччини на цю справу. Дотичні переговори між обома державами повинні відбутися перед новим засіданням Бюра.

Представник Франції Масіглі противиться у деякій мірі програмі, зазначеній Іденом, головно тому, що в англійськім меморіялі з 29. січня Німеччина дістає вже досить поважне зрівнання бодай в обороннім дозброєнню. На думку французького представника „таку зміну основ праці конференції може перевести лише Головна Комісія, тому він і жадає можливо скоршого її скликання".

Незручне становище більшовицького представника при підтримуванні представника Франції полягає передовсім у тім, що навіть на тім формальнім засіданні Бюра більшовики намагалися за всяку ціну спекти свою печеню біля французького вогню. Але щоби бути обєктивним, наведу опінію „Журналь де Женев", який пише про пана Штайна: „Його промова нагадувала гудіння мухи навколо возу. П. Штайн аж зі шкіри ліз. Він намагався доказати, що після 14. жовтня нічого не зроблено, та що все йде якнайгірше. А це тому, щоб записати на рахунок СССР конкретні висліди, яких незабаром чекають. Ця дрібна гра не змилить нікого крім читачів преси з каганцем совітської цензури. Коли ця Конференція матиме успіх, то Совіти не матимуть з цим нічого спільного. Успіх належатиме передовсім чотирьом державам та [illegible] ролі Бельгії".

Повідомляємо наших Шановних Відборців, що знаний магазин стилевих меблів, комплетних спалень (спеціяльність тапчани) І. СІВКА відчинив новий склад у Львові вул. ВАЛОВА 11.
82/55 9—10 Ч. 96.

П. Штайн запропонував розпочати розгляд усіх пропозицій під кутом безпеки, яку можна осягти простягнувши дефініцію напасника в обовязковій формі на всіх учасників конференції. Мало, що в данім випадку московський уряд думав лише про власну оборону проти Японії та Німеччини.

Сам виступ пана Штайна в Женеві мав би характер епізодично-комічний, коби не тенденції французької дипльоматії вивести переговори про розброєння з чотирокутника великих держав та пустити знову на манівці довготревалих і пустих розмов з усіми можливими спільниками, включно зі Совітами.

Саме нові спроби Франції створити на сході Европи противагу Німеччині є найбільшою перешкодою до заключення конвенції про майбутнє взаїмне відношення збройних сил европейських держав. Присутність большевиків у Женеві робить і ті скромні надії, які повстали тут у звязку з засіданням Бюра Конференції, досить неоправданими. В усякому разі — до кінця травня є ще досить часу.

М. Данько.

Вигідна позиція п. Розмаріна.

В останньому числі „Хвилі“, з неділі 15. ц. м., находимо статтю, яка через свій наголовок „Як виглядає жидівсько-український антагонізм у Східній Малопольщі“ (і свого автора — посла д-ра Розмаріна — є неначе офіціяльним жидівським „кредо“ щодо жидівсько-українських взаємин. Стверджуємо відразу, що надзвичайно бідне це „кредо“, виявляє дуже примітивний і поверховний підхід до проблеми взаємин між цими двома народами та кидає яскраве світло на вигідне становище нинішніх проводирів галицьких жидів та керманичів офіціяльної галицько-жидівської політики, що не люблять порушувати неприємних для себе тем і волють, вмиваючи руки, брести навмання старими стежками.

Отже п. Розмарін, після коротенького вступу про „подрібні статті на тему напружених відносин між жидівським та українським населенням“, які викликали „занепокоєння“ серед українців („яким треба для їх політичної акції „доброї слави“ за кордоном“), — з признанням висловлюється про спокійний тон і обєктивну тенденцію документів, які оголошує „Діло“, перевірюючи факти, на які покликувалась закордонна жидівська преса. Але зараз потім п. Розмарін переходить у менторський тон, який щораз далі переміняється у тон обвинувачуючого прокуратора. Коротко: п. Розмарін, натякаючи на „різні політичні комбінації, що висять у воздусі та в яких згадується також українців“ (вони то нібито зміцнили українські антисемітські настрої), рішуче впевняє, що антисемітизм істнує серед широких українських кол та приймає щораз поважніші форми. За це явище робить відповідальними „деяких українських провідників і публіцистів“, уважаючи нинішній антисемітизм лише наслідком їхньої довголітньої агітації. „Є фактом — впевняє п. Розмарін, — що ніхто з „тверезих і відповідальних“ українських провідників (отже вже мова не про „деяких“, а про *всіх* українських політиків. — Прим. Ред.) не перешкаджав ані не осуджував бойкотової акції по містечках і селах“. Кінчає автор таким зворотом:

„Українські відповідальні провідники мусять остаточно рішитися: якщо поважно гадають покласти край конфліктам поміж українцями та жидами, то мусять передовсім винищити бацилі антисемітизму, яким так легкодушно (!) дозволили поширитися на українському селі“.

Відповідаємо відразу: не можна взагалі поважно говорити про зміну українсько-жидівських відносин на краще, коли відповідальний жидівський провідник підходить з такими неповажними претенсіями. Неповажні вони тому, що бачать лише українських антисемітів і українських винуватців антисемітизму, які мають „направити“ зло, що його нібито виключно самі викликали. Коли п. Розмарін у той спосіб ставить справу та обмежує свою ролю до завдань прокуратора — він згори погоджується на те, щоби події ішли своїм шляхом, по лінії щораз більшого загострення українсько-жидівських відносин. Тим більше, що саме п. Розмаріновi роля антиукраїнського прокуратора у жидівсько-українському спорі не лицює, бо саме п. Розмарін особисто є у величезній мірі винуватцем повстання і зросту українсько-галицького антисемітизму.

Бож ніхто інший, тільки п. Розмарін — після смерти пок. д-ра Леона Райха — як провідних східно-галицьких сіоністів співвласник „Хвилі“ надав засадничий тон цілому галицькому жидівству: це тон легковажити українців, „забувати“, де жиди живуть, серед якого народу і з якого народу, та віддавати себе без решти польонізаторській місії. П. Розмарін згадує тільки про оголошувані нами документи. Стидливо замовчує явно наклепницький характер протиукраїнських статтей у жидівській закордонній пресі і ні чичирк про те, хто інспірував автора тих статтей з „Цайта“ з Варшави. Ані словечком не відає теж на цикль статтей у „Ділі“, що вказували про суттєві причини, про джерела галицького антисемітизму.

Але промовчування їх — не переврешить... Реміствування на українських молодих... що стають антисемітами, не змінять факту... польський зовнішній характер галицьких жид... і містечкам задали і дальше втримують жид... дівські купці, які мають лише польські ... і торгують у польській мові. І коли „Хвиля“ ... мовчала недавній процес Юди Парнеса і тов. ... Звенигороду, то це не змінює факту, що це ... яскрава ілюстрація, як жидівські торговці ... ляться до українського села в українсько... дуцента та консумента: як до предмету ... експльоатації, що аж державна прокуратура ... сить туди встрявати!

Повторяємо ще раз: ми далекі від того, ... би вимагати від жидів тотожньої з нами ... ної тактики, щоби відмовляти їм права ... тися самостійним жидівським національн... тересом. Але вимагаємо, щоби жиди на укра... ській землі рахувалися також з національн... інтересом українським та рахувалися з хара... ром тієї землі. Коли вони цього не розуміють, ... розуміти не хочуть, то антисемітизм буде ...

„ФЕМІНА“ КОРСЕТИ
найкращі 2—2
ЛЬВІВ, ПЕКАРСЬКА 16.

Користайте з нагоди!
ФІРМА
Галицький Магазин Новостей
Галицька 15.
улаштовує ДЕШЕВІ ДНІ ВОВНЯНИХ, ШОВКОВИХ, БІЛИЗНЯНИХ товарів та всіляких ВЕСНЯНИХ І ЛІТНІХ матеріялів по цінах **до 50% знижених.**
Для прикладу кілька цін:

Перкаль	0·55	Мадаполям 80 шир.	[illegible]
Вольїна	0·60	Шифон 80 шир.	[illegible]
Крепон	0·80	Сирівка	[illegible]
Панама	0·90	Перкалїна колїр	[illegible]
Шовк до праня	1·—	Дияка на піжам	[illegible]
Епонж	1·—	Зефір сирий	[illegible]
Шантунг-Пріма	1·50	Зефір Пріма	[illegible]
Птіт-рен	1·50	Сирий шовк	[illegible]
Птіт-рен Пріма	2·65	Попелїна на сорочки	[illegible]
Рипс шовк.	1·20	Всип рожев. 90 шир.	[illegible]
Маркізета швайц.	1·80	Полотно на прост. 140 шир.	[illegible]
Креп-Сатен	1·70	Атлас пост.	[illegible]
Креп-Монгол в дес.	2·80	Пошевки мереж.	[illegible]
Креп-Марокен	3·30	Простирала з кат.	[illegible]
Креп-Жоржет	2·50	Обрусове	[illegible]
Вовна „шкоцька“	1·65	Капи	[illegible]
Вовна мішкова	1·75	Ручники вафл.	[illegible]
Вовна на мундурки	1·80	Ручники купел.	[illegible]
Вовна Букле 130 шир.	4·50	Стирки кормян.	[illegible]
Вовна на плащі	6·—	Серветки	[illegible]
Суконко жін.	3·—	Хустинки муж. і жін.	[illegible]
Шевіоти 150 шир.	2·30		
Полотно 80 шир.	0·55		

При закупі товару даром білети до кін ПАЛЯС, АПОЛЬО і АТЛЯНТІК. — Замовлення з провінції виладжуємо відворотною почтою.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 16. КВІТНЯ 1934.
(З конкурсу „Діла“ під гаслом „Кожний може стати письменником.“)

МИХАЙЛО АЛЕКСАНДРОВИЧ

КАМЕРА № 10.

Вночі напередодні Йордану 1921 р. нагло і сильно застукали в двері і до віконниць дому при Новім Пляні у Камінці Подільському. Під дзенькіт шиб і страшного гриміння дверей неначе диких чи пяних людей почули ми крики:

— „Отчиняй с..... сину, виході бандіт“ та інші заохочуючі візвання.

Господині дому, стара жидівка, зірвавшись нагло з постелі почала перелякана, неначе божевільна, бігати з кімнати до кімнати, та кричати: „Ой вей мір, ґевалт“, а жиденята підняли такий вереск, що навіть ці людці знадвору неначе здивувались і на хвилину перестали „бомбардувати“ дім. З цієї метушні скористав я, льокатор жидівки. Зорієнтувавшись, у чому діло, почав я скоро позбуватись документів і „доказів контрреволюції, бандитизму і спекуляції“. Умить кинув до печі папері, а обливши їх нафтою, підпалив. За кілька хвилин усе було в порядку. В моменті, коли я хотів відчинити двері товаришам, блиснула думка: якж маю гроші у чужій валюті, а це значить „спекуляція“, розстріл на м...! Щось стиснуло за серце і великий жаль огорнув мене, — „Цеж мій весь маєток“.

В тій хвилині почув я стріли. Це товариші, нетерпеливі, що не відчиняють їм, стріляли до дверей. Жидівка, зімлівши упала на долівку, а жиденята зі страху позалазили під ліжка. Не було часу на застанову, тремтючими руками, затиснувши зуби, кинув я пачку грошей до печі в огонь. Прикро і болісно було дивитись, як ясні язички вогню обіймали банкноти фунтів штерлінгів, долярів, корон і рублів. З розпуки заломав я руки, бо це горів мій кількалітній дорібок, усе надбання моєї рідні.

„З чогож завтра я жити буду?; вже думав я рятувати з огню гроші та кинувся до печі, та нараз повалився на долівку.

Прочунявши, побачив довкола себе кількох товаришів з наїженими крісами, які окладаючи мене прикладами, кричали: „бандіт, где деньґі і документи?“ Тоді забув я вже про гроші, бо почув, що щось горячого спливало мені по голові і лиці, а коли хотів піднестись, то від болю зломаної руки знову стратив память.

Що ділялось далі і як довго знущались надімною товариші, не памятаю. Хіба зломана рука, ушкоджене ребро та побита голова вказували на те, як „рятували“ товариші мене зомлілого.

Пробудив мене знов крик жидівки, яка кинулася на товарища в тім моменті, коли він хотів пробити своїм крісом зомлілого. Заслонивши мене собою, борикалась з товаришем.

Вкінці випровадили мене з хати та пігнали вперед. Ніч була ясна та дуже морозна, — по дорозі снігу по коліна та до того заверюха засипувала нам очі та дорогу. Тяжко було йти. Кров, що спливала з голови, заливала очі, від великого снігу я часто падав на дорозі, але нагаї сусідів підносили мене скоро.

З трудом зайшли около півночі до „Чека“. Тут застали ми в „почекальні“ багато осіб подібних своєю долею до мене. Великий був рух у будинку „Чека“. Після якоїсь години випровадили мене з кількома товаришами недолі до підвалля Чека. Була це камера глибоко під землею глуха і без вікон. Стоячий сморід і запах крови розходився по камері. Пхнули мене до середини, замкнули за мною двері. При слабім світлі червоної лямпи побачив страшне видовище. На бетоновій долівці, під стіною сиділи якісь наче марева, чи божевільні. Одні апатичні, навіть поглядом та рухом не проявляли, що живуть, байдужі на все довкола, другі з болю та терпіння виють і страшним плачем душу роздирали. А там в куті якась неначе божевільна гірко ридала, з розпуки волосся на голові собі рвала і кричала „йой, йой“... Біля неї кількалітнє хлопя обняло її ноги і потішало: „Мамочко, мамочко, не плач, завтра підемо додому“.

Приглянувшись ближче, запримітив я на стіні коло себе засохлий людський мозок, а в інших місцях розбризкану кров. Цеж місце екзекуцій, прийшла мені думка. Великий страх охопив мене. Закрив я голову плащем, щоб не бачити нікого і не чути плачу. Так просидів мов скамянілий кілька годин.

Нагло чуємо якийсь спів, спочатку слабий, відтак сильніший.

На знайомі звуки, навіть ці апатичні зворушились.

Чуємо: „Явился еси“ і „Во Йордані“, крики: „Мамочко, ходім на водосвяття“, стиснула дитина до збожеволілої жінки. Стиснуло всіх за серце і дався чути один страшний стогін, а потім ридання і невгамований плач. ... носиться якийсь батюшка, клякає і тремтючим голосом починає співати йорданські пісні, а з ним усі нещасні потягали перериваючи спів схлипуванням.

Спів цей спровадив двох „товаришів“, які вбігли до середини і почали бити кого попало нагаями і прикладом.

(Продовження буде)

ЗНИЗИЛА ЦІНИ першорядна робітня суконь та жіночих костюмів
М. Волянська
Львів, Собіського 12. Тел. 17-04.

...зі щораз більше серед українців рости, а український відповідальний провід, розуміючи всю шкоду з такого розвитку українсько-жидівських відносин, не буде спиратися отверто признати свою безпомічність той розвиток зупинити. У відповідь на признання п. Розмаріна, що „поважніші українські діячі нарешті взялися до розгляду жидівсько-українських антагонізмів" — мусимо замітити, що — на превеликий жаль — жидівські діячі не признають цю річ потрібною поважно заняться цими антагонізмами, їх причинами і наслідками призадуматись.

—o—

Іменування епископа Олексія.

ВАРШАВА, 13. 4. ПАТ. Нині в 1. год. вполудне міністр освіти Єнджеєвич, в присутности начальника персонального департаменту в міністерстві освіти п. Потоцького, вручив архиепископові Олексієві номінаційний декрет на епископа волинської дієцезії. Еп. Олексій був дотепер епископом у городненській дієцезії. На його місце іменували городненським епископом Антонія.

—o—

Японія окупує острови.

ТОКІО, 14. 4. ПАТ. Японська агенція „Ренґо" оголосила рішучі заперечення представника японського міністерства закордонних справ відносно Віліяма Стровіка. Посол В. Стровік заявив у палаті репрезентантів, що японський уряд носиться з планом заволодіти островами Алеутами на випадок японсько-американської війни. Заперечує теж ревеляційні вістки Стровіка, що бо він підчас свого побуту у більшовицькій Росії бачив мапи, які викрали більшовицькі агенти з архіву японського міністерства.

—o—

Комуністи викликують страйк у Франції.

ПАРИЖ, 14. 4. ПАТ. Вчора передполуднем на заклик комуністів в Парижі застрайкували на пів години почтові урядовці. Міністр почт і телеграфів загрозив, що притягне урядовців до відповідальности. Страйкуючі урядовці зійшлися в почтовім будинку на віче, де запротестували проти останньої обнижки платень. Великі маніфестації заповідають урядовці на неділю і понеділок. У неділю влаштують страйкарі віча і демонстраційний похід проти політики теперішнього уряду, а в понеділок на одну годину перестануть працювати почтові урядовці і службовики в цілій Франції.

Такий самий страйк на пів години влаштували почтові урядовці в Ліоні.

З найбільшим смаком добирає кравату до кожного убрання ф-ма RECORD CRAVATES
ЛЬВІВ, АКАДЕМІЧНА 7. 14—24 Будинок Шпрехера.

Перед страйком у Злучених Державах.

ПАРИЖ, 14. 4. ПАТ. Півторагодинна розмова премієра Думерга з представниками союзу комбатантів не довела до порозуміння в справі обнижки платень, хоча між тезами уряду та ухваленими резолюціями комбатантів не було надто великої різниці.

ПАРИЖ, 14. 4. ПАТ. Агенція Аваса повідомляє з Вашингтону, що робітники самоходового промислу, невдоволені з методи праці державного уряду праці в самоходовім промислі, і тому мають зірвати порозуміння, до якого дійшло перед 15 днями, завдяки ініціятиві през. Рузвельта. В багатьох містах сподіються страйку. Те саме діється в гірничім і волоковнім промислі. Провідник соціялістів Леві заявив, що за 15 днів збереться 20 дивізій робітників до розпорядимости през. Рузвельта, щоби змусити власників копалень до уступок.

Похороном займеться найкраще і найдешевше
ХАРІС
ЛЬВІВ, КОРНЯКТІВ 3., (В НАРОД. ДОМІ)
Наше заведення полагоджує всякі урядові чинности, виконує ексгумації і перевозить в найдальші сторони з усіх шпиталів, шпиталів і санаторій.
Не слухайте агентів, що крутяться по шпиталях і підшиваються під нашу фірму та фальшиво інформують заінтересованих.
В нещасті ідіть до ХАРІСУ, а відпадуть вам усякі клопоти. 618

Досвід старших прикладом для молодих

Кілька поколінь господинь признало за недосяжну якість виробів фірми Шіхт. Молоде покоління є теж тої гадки, що з посеред багато родів мил найліпше Мило Олень Шіхт.

Мило Олень Шіхт

...а тепер таке дешеве

Розбудова українського промислу.

Зі статтей надісланих на конкурс „Діла".

Питання розбудови українського промислу і шляхи, якими вона мала би йти, було вже нераз предметом розгляду на сторінках нашої преси. Тому всякі нові проекти будуть по суті повторенням того, що вже нераз було сказане.

Хоч як реальними а навіть рентовними показалися дотеперішні наші господарські здобутки, кожний новий почин натрапляє у нас на поважні трудності. Звичайно висувається на оправдання бездільности непевність ринку збуту, непевність щодо осягу відповідного продукту, а вкінці брак фондів. Брак фондів пояснюється у великій мірі двома першими причинами, непевністю, чи можна буде здобути потрібне при кожній продукції мінімум збуту і недовірям у власні сили. Саме у цьому останньому не доцінюємо себе.

Знаючи обставини, серед яких приходиться нам працювати і поширювати рідну промислову продукцію, годі вважати річю можливою реалізувати нараз все те, що було би бажане і корисне. Не кожна ділянка продукції вже має у нас запевнене істнування, але є деякі товарі масового збуту, які вже давно повинен був дати рідний промисл.

Маю на увазі з поважніших: цукор, дріжджа, рафіновані олії, шкіри на обуву, цвяхи, деякі сорти паперу, деякі текстильні вироби, будівельні матеріяли та вкінці паперові торби, соду, оцет чи навіть декстрину й інше.

Намічую ті товарі, які мають устійнений цифрово масовий збут через українські руки до українського консумента. Продукція цих товарів на підставі досвіду чужих невеликих фабричок і строгої оцінки інвестицій, може зовсім певно спертися на запотребуванні вашого споживача. То запотребування покриваємо навіть зорганізовано у чужих. Деякі згадані товарі можуть мати дуже поважний збут і серед чужих навіть гуртівних відборців. Продукція цукру й дріжджа має перед собою щоправда поважні трудності, щоби дістати концесію.

Найбільше зацікавлення з то й готові кошториси мають сьогодні рафінерія оліїв, фабрика торб, оцту, декстрини та шкіри на обуву. Ці фабрикати повинні йти на першу чергу при наміченій розбудові промислу. Зосібна олiярня, гарбарня шкіри, важні для нас ще й тим, що перша дасть можність зарібку у плеканні промислових ростин, як соняшник, ріпак, мак чи соя, а другий дасть корисний збут на сирі шкіри, які наше село збуває досі за безцін.

Наш приватний капітал не виявляє великого зацікавлення зисковною новістю, якою є у нас продукція одного чи другого фабрикату. Скорше можна діждатися переходу на власність наших людей кількох нерентовних камяниць, і скорше можна почути, що той чи інший громадянин втратив майно на позичках і спекуляціях серед чужих. З тих причин уважаю, що одиноко відповідним осередком розбудови промислу, який ставить собі промисл як ціль, є сьогодні „Центросоюз". Йому перш усього треба би прийти з належною піддержкою. Як другий осередок розбудови промислу, заслугуючий на підтримку, може стати у нас вкоротці задуманий „Промисловий Банк". Такий банк, якщо притягне до співпраці дотеперішні приватні і кооперативні промислові підприємства, буде не лише ініціятором, але й поважним виразником загальних наших змагань та нормуючим чинником у пляновій розбудові рідного промислу. Його тісна співпраця з Промисловою Радою, яка сьогодні є також у стадії творення, може дати йому належний престіж, а тимсамим і довіря, потрібне на придбання фондів.

А. Сербин.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІЯЛИ ВОВНЯНІ ТА ІНШІ — найдешевше в текстильнім магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП" — З. ЗАЛЄСКИЙ, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 8.
22/48

Ол. Гаркавенко здобув золотий пояс Вільного Міста Данціґу.

Данціґ, 11. квітня 1934.

У місяці березні та в перших днях квітня ц. р. відбувалися в Данціґу тяжко-атлетичні змагання при участи ріжнонаціональних змагунів. У квітні станув до фінальових змагань світовий мистець в грецько-римськім дужанні Олександер Гаркавенко, та захопив данціґську публику своєю небуденною силою і власною, наскрізь оригінальною технікою боротьби. На данціґськім рінґу поборов Гаркавенко Торнова та Грабовського з Польщі, Стібора з Чехословаччини, Зіґфріда зі Східних Прус, Люпу з Берліна та Штольценвальда зі Саари. Останнього подужав у фіналі та здобув золотий пояс Вільного Міста. Пісял побіди пішов гурток українських студентів побажати мистцеві. Ми стрінули його в каварні при салі змагань. Гаркавенко незвичайно кремезний тип. Нам здавалося, що крісло, на яке він сів, ось зараз лопне. Крім сили він дуже симпатичний. Розмова плине з ним щиро та свобідно, бо в нього весела та безпосередня вдача. Він платить нам всім цілий „транспорт" пива та частує папіросками. Про своє життя на рінґу оповідає з праправдивим запорізьким гумором. Згадуємо його побіду в Берліні в минулому році, де він в українських красках здобув мистецтво світа. У цих днях їде Гаркавенко знову до Берліна на змагання. Чи буде виступати в національних красках не може нам сказати, бо в цьому році переорґанізовано европейських змагунів в державні союзи, а він є польським громадянином. Пів до першої по півночі прощаємо нашого мистця та бажаємо йому дальших успіхів у Берліні.

С. Гавонюк.

Найновіші моделі Найкраща якість
Найвибагливіша робота Найбільший
вибір Найнижчі ціни у весняних
жіночих плащах та костюмах у фірмі
С. МОЛДАВЕР
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 17, І. пов. Тел. 46-56

Зміна уряду.

З Варшави повідомляють, що вістки опозиційної преси про недалекі зміни в уряді опираються на здогадах, а саме на повороті полк. Славека до Варшави та авдієнції прем'єра Єнджеєвича і мін. Перацького в президента. Покищо не буде змін в уряді, хіба по візиті французького міністра закордонних справ Барту у Варшаві

—o—

Зріст населення Польщі.

ЛЬОНДОН, 14. 4. ПАТ. „Таймс" пишучи про природній зріст населення в Польщі в 1933 р. обчисляє, що якби той приріст тревав так дальше, Польща з кінцем цього століття буде мати більше населення, ніж Німеччина.

—o—

Присуди смерти на залізничників.

МОСКВА, 14. 4. ПАТ. За „хабарництво" і „надужиття" засудив суд начальника київської залізничої стації на кару смерти, а решту обвинувачених на кару вязниці від 3 до 10 років.

—o—

Перед сарським плебісцитом.

САРБРІКЕН, 14. 4. ПАТ. На основі інформацій спеціяльної комісії, покликаної у звязку з плебісцитом у сарському басейні, кошти плебісциту обчислено на 500 тисяч місячно. Комісія мала заявитися проти зміцнення сил військової охорони сарського басейну, а зате за зміцненням поліційних сил на півтретя тисячі людей.

—o—

Мобілізація праці в Болгарії.

В Болгарії заведено ще скорше ніж у Німеччині обовязкову службу праці. Відбувають її так само, як і військову обовязкову службу, тільки не зброєю а працею. Дирекція праці в Софії повідомляє, що 1934 р. покличуть до служби 25 тисяч юнаків, яких у службі називають „трудоваці". З них заставлять 15 тисяч будувати дороги, а 12 тисяч заняті будуть коло висушування мочарів, залісновання безлісних сторін, археольоґічних розкопок і подібних загально корисних робіт. „Трудоваці" поділені так само, як і військо, на відділи і мають усі ранґи підстаршин і старшин. Старшин беруть з вивчених у дотичній роботі спеціялістів.

—o—

СТАВІСКІЯДА.

ОРЕЧЕННЯ ЛІКАРІВ.

ПАРИЖ, 14. 4. ПАТ. На доручення парляментарної слідчої комісії, д-р Фрі перестудіював оречення лікарів, які перевели секцію трупа Пренса, і заявив, що самогубство Пренса виключене. Пренса вбили обезсиливши його наркотиками. Поїзд переїхав Пренса щойно в дві годині по вбивстві, привязаного до шин.

БЕЗКОНЕЧНІ КОНФРОНТАЦІЇ.

ПАРИЖ, 14. 4. ПАТ. Парляментарна комісія переслухувала прокуратора Пресара більше як пять годин. Пресар жалівся, що з ним поступили дуже строго, бо нагнали зі служби без платні. Пресар не піддержав зізнань комісаря поліції Пренса ні голови адміністраційної комісії Левува. Тому комісія рішила сконфронтувати Пресара з Левувом, щоби висвітлити яркі суперечности в їхніх зізнаннях.

ХТО ВКРАВ АКТИ?

Справа викрадення 1.200 документів з актів афери Ставіського виясниласи. Як виходить із зізнань одного свідка, якого назвище покищо держать у тайні, смілої крадежі мав доконати один із трьох адвокатів Ставіського, Ґібо-Рібо. Після списання тих зізнань слідчий суддя переслухав негайно згаданого адвоката, що перебуває у вязниці.

Реформацькі пігулки з маркою Чернець
ВІДОМІ ВІД 1602 РОКУ.
Управильнюють шлунок, хоронять від ревматизму, терпінь печінки, надмірної опасистости, артретизму, паморо-ків, лагодять гемороїди, прочищують кров і для осіб схильних до обструкції є лагідним прочищуючим засобом.
Вжити 1 до 2 пігулки на ніч.
Домагатися з „Чернцем".
5669 3—50

Український Великдень у Берліні.

Берлін, 11. квітня 1934.

Заходами Українського Національного Обєднання (УНО) в Берліні зібралася поважна частина українського громадянства на святочні сходини в перший день свят 8. 4. в окремій салі в Нікольсбурґер Круґ. Члени УНО, запрошені гості-українці і чужинці заповнили салю. Спільний стіл (столи уставлені рядом) заставлений традиційними українськими закусками, які самі учасники зі собою принесли. Свято почалось відповідною промовою голови УНО п. Федора Короліва.

Треба відмітити, що серед присутніх на святі були між ін.: відомий прихильник українського народу, був. посол італійського парляменту, редактор італієць Інсабато з дружиною та відомий журналіст німець д-р Р. Штан, теж з жінкою.

З особливим підємом і сердечністю витали зібрані цих двох приятелів українського народу. Звичайно д-р Інсабато і д-р Штан відповідали промовами, дякуючи, що їм припала така нагода в крузі значної частини української колонії в Берліні не лише приємно провести час, а й ближче зійтися, багато нового пізнати. Були й інші промови, напр. від козачої організації туркестанців і т. д. Свято пройшло в користю для нашої справи, як також із загальним задоволенням.

Ч. 98

Відгомін дня жалоби і протесту 29. X. 1933.

Присуд городського суду в Лопатині в справі о. Івана Нагурського.

Sąd Grodzki, Oddział I. w Łopatynie, dnia 26. lutego 1934 r. L. czyn. Kg. 18/34/9.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Sąd grodzki w Łopatynie przez Sędziego gr. d-ra M. Rzeszutkę w obecności oskarżyciela publicznego St. Olesiaka post. P. P. i protokulanta M. Bolka po przeprowadzeniu rozprawy głównej dnia 26. lutego 1934 r. w Łopatynie przeciw Ks. Janowi Nahurskiemu — na skutek oskarżenia Prokuratora Sądu Okręgowego w Złoczowie z dnia 8. stycznia 1934 r. II. Ds. 3204/33 o występek z art. 170 k. k. popełniony w sposób w akcie oskarżenia opisany. — Wydał dnia powyższego w obecności oskarżonego następujący

WYROK.

Oskarżony: Ks. Jan Nahurski s. Grzegorza i Anastazji z Kamińskich ur. 30.8. 1888 w Uhnowie pow. Rawa ruska zam. w Baryłowie pow. Radziechów ob. gr. kat. żonaty 1. dziecko, proboszcz ob. gr. kat. w Baryłowie z majątkiem i wykształceniem uniwersyteckim — nie karany — winien jest, że dnia 29. października 1933 w Baryłowie w wygłoszonem w cerkwi kazaniu a zatem publicznie rozpowszechniał fałszywe wiadomości a mianowicie iż na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zamieszkałym przez ukraińców gorzej jest niż za czasów najazdów tatarskich i mongolskich i że zbliża się chwila, gdy i na tym obszarze zmartwychwstanie Ukraina.

Czynem tym dopuścił się występku z art. 170 k. k. i za to w myśl art. 54 i 170 k. k. skazuje się go na areszt przez 1 miesiąc i grzywnę 100 zł. W myśl art. 578 § 1. k. p. k. ponieść ma oskarżony koszty postępowania karnego w kwocie 49 zł. 25 gr. w myśl art. 48 Rozp. Prez. Rz. P. z 27. października 1932 r. Nr. 93 poz. 805 opłatę sąd. w kwocie 15 zł. Kary tej oskarżonemu sąd nie zawiesza.

Uzasadnienie

Na podstawie wyjaśnień oskarżonego i zgodnych z niemi zeznań świadków: Jana Dołajczuka, Leona Martyniuka, Andrzeja Haluszczaka i Dmytra Dołajczuka ustalił Sąd, że oskarżony 22. X. 1933 r. na kazaniu w cerkwi w Baryłowie zapowiedział na najbliższą niedzielę t. j. 29. X. 1933 błagalne nabożeństwo za głodujących „braci ukraińców za kordonem" i zbiórkę na ich rzecz — oraz że nabożeństwo takie, ze zbiórką i kazaniem w niedzielę dnia 29. X. 1933 r. w tej samej cerkwi odbył.

W kwestji kazania to przewód sądowy nie zdołał wyświetlić przez wydobycia od świadków — nawet emer. nauczycielki Tymusowej, która znajdowała się najbliżej kazalnicy — jakiej treści ewangelję odczytał oskarżony w tę niedzielę 29. X. 1933 r.

W kwestji treści kazania wygłoszonego wówczas przez oskarżonego — wierni jego słuchani w dochodzeniach policyjnych, potem prokuratorskich przez Sąd tut. w drodze pomocy prawnej prowadzonych i na rozprawie głównej — wyraźnie podzielili się na dwie grupy a to: 1-sza że treść kazania była wybitnie polityczną i dotyczyła już niebawem zmartwychwstającej Ukrainy. Ten stan rzeczy tak się przedstawiał w dochodzeniach policyjnych. Grupa ta przy dochodzeniach prokuratorskich — pod przysięgą słuchana — podtrzymała za wyjątkiem Hnata Maćkiwa — swe zeznania w policyjnych dochodzeniach złożone — a św. Andrzej Hałuszczak pytany zeznał, iż rozumiał całe kazanie oskarżonego jako skierowane tylko przeciw rządom na Ukrainie zakordonnej t. j. sowieckiej.

Grupa druga świadkowie obrony zeznali, że kazanie w całości dotyczyło stosunków na Ukrainie sowieckiej.

Między tymi świadkami jeden a to Demko Chomlak — zeznał, że 14. X. 1933 r. oskarżony odczytał list pasterski, jak mu się zdawało od Stolicy Apostolskiej — wedle którego Święta Cerkiew zarządza modlitwę i pokutę za głodujących braci ukraińców za kordonem na dzień 29. X. 1933 r.

Sąd z powyższych faktów, wyciąga ten wniosek logiczny, że wierni oskarżonego jednak małą wagę przykładają do treści najistotniejszej nabożeństwa t. j. ewangelji — natomiast wybitnie czułe ucho mają na dolę swych braci za kordonem, bo wszak jeden z nich tak był tem pochnięty, że prawie był pewny, że tych braci jego za kordonem wzięła w opiekę Stolica Apostolska — nie sama tylko Cerkiew Święta.

W tym stanie rzeczy musiał Sąd przyjąć — rozdwojenie moralnej jaźni wiernych oskarżonego.

Przyczynę tego stanu rzeczy wyjaśnia — odczytane w toku przewodu sądowego — pismo Zarządu gminy w Baryłowie z dnia 20. stycznia 1934 r. L. 15/34 — wedle którego „oskarżony posiada majątek erekcjonalny i pobiera za niego czynsz dzierżawny 150 q przenicy rocznie, kupił 20 morgów lasu, roli i łąki — intabulując to na żonę — prócz tego posiada większą gotówkę na pożyczkach. Proceśnik na całą okolicę, procesował się z większą częścią wsi, zdziera ludzi za pogrzeby i śluby tak, że dużo było pogrzebów bez księdza a nadto wierni oskarżonego brali śluby u ks. prawosławnego w województwie wołyńskiem — głosił w cerkwi przy Ołtarzu, że jest „patrjotą ukraińskim" oskarżony oczywiście wykazywał nawet zeznaniami świadka Kukiza, że podpisujący powyższe pismo wójt Martyniuk jest mu nienawistnie usposobiony, ale przecież z pisma tego wynika, że wójt ten tylko je podpisał, natomiast koncept pochodzi od kogoś innego — zaczem Sąd musi potraktować ten wybitnie charakterystyczny dokument, jako w 75 proc. prawdziwy — wykazujący jakie posłannictwo spełnia na miejscu w Baryłowie oskarżony. W punkcie samego kazania to ustalił Sąd:

1. na podstawie wyjaśnień samego oskarżonego, że poruszył w swym kazaniu stosunki panujące na Ukraine sowieckiej i jak doszło do głodu, przedstawiając, że w r. 1918 pod wpływem bolszewików, wyrżnęli chłopi panów i księży, następnie biedota wyrżnęła kułaków to jest stan średni, wkońcu ci biedacy będąc bezbronnymi musieli się poddać systemowi komunistycznemu. W punkcie zrzucenia jarzma to nawiązał, że gdyby wszystkie warstwy społeczne szły były razem, to stworzyłyby sobie państwo, jak inne narody i nie byłoby doszło do tego co teraz jest. Mówił także nawiązując do słów Chrystusa, na krzyżu wypowiedzianych: „Boże dlaczegoś mnie opuścił" i do faktu, że jak w 3 dni Chrystus zmartwychwstał tak i dzisiaj naród sow. Ukrainy woła to samo i ma nadzieję, że Pan Bóg prośb tych wysłucha i położenie niezadługo się zmieni. By zaś wiernych przekonać, że rzeczywiście na Ukrainie sowieckiej panuje głód powołał się na nazwisko austryjackiego kardynała Innitzera, który we Wiedniu założył międzynarodowe i międzywyznaniowe stowarzyszenie, celem niesienia pomocy głodującej Ukrainie sowieckiej i na nazwisko hr. Łosia, który pisać miał w prasie, iż stan głodujących ukraińców na sowieckiej Ukrainie jest tego rodzaju, iż bije 12-ta godzina dla Ukrainy.

2. Na podstawie zaprzysiężonych i zgodnych zeznań świadków: Leona Martyniuka, Jana Dołajczuka, Andrzeja Hałuszczaka, że oskarżony mówił: historja opisuje, że byli tatarzy, mongoli i inni na naszej ziemi, nas męczyli, zabierali w jasyr, ale tak nie było jak teraz jest. „Nie słuchajcie bracia i siostry, że inni odebrali te ziemie — odebrali je tylko kiedyś nasi kozacy a nikt inny i ziemia nasza jest zroszona potem i krwią na-

Галицький Магазин Новостей Галицька 15.
Поручає вовни, сукна, шовки, зефіри, полотна та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При закупні товару від 5. зол. дарок білета до першорядних кін.
5/23 15

Товари блаватні
ВОВНИ, ШОВКИ, ПОЛОТНА, ПОСТ'ЛЬ
Ф. Ожеховський Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29. 7153 33—180 Телефон 25-55.

...Mam nadzieję, iż jak nie za rok za dwa lub trzy musimy to jarzmo zrzucić i Ukraina musi zmartwychwstać. Polski graf polityk Łoś powiedział, że już wybiła 12 godzina to już Ukrainie napewno: „wicznaja pamiat", ale nie traćcie nadziei, bo w piątek lub sobotę — tak jak Jezus Chrystus musi Ukraina zmartwychwstać."

3. Na podstawie zaprzysiężonych zeznań św. Dmytra Dołajczuka — że nie zrozumiał on czy to zmartwychwstanie Ukrainy dotyczyć miało Ukrainy sowieckiej czy polskiej.

Odbiegającym od powyższych ustaleń innych świadków Sąd wiary nie daje dlatego, że nie pamiętając ewangelji nie mogli pamiętać dokładniej treści samego kazania a powtóre św. Tymusowa — wedle zeznań skonfrontowanego z nią św. Martyniuka nie zechciała słuchać i zapamiętać zdań wypowiedzianych przez oskarżonego a ustalonych wyżej.

Sąd przyjmuje także — na podstawie wyników przewodu sądowego, że oskarżony nie użył ani raz w tym swojem kazaniu wyrazu „Polska."

Przechodząc do prawnej oceny powyższych ustaleń na płaszczyźnie oskarżenia — Sąd rozważył co następuje: już z wyjaśnień samego oskarżonego wynika, że nie mówił on tylko o Ukrainie sowieckiej, bo jest faktem historycznym, że rewolucja wybuchła w Rosji carskiej w r. 1917 i już w tym roku miały miejsce rzezie — zaczem mówiąc o 1918 r. — mówił o wojnie narzuconej przez ukraińców w listopadzie 1918 r. w Polsce. Mówiąc o zrzuceniu jarzma mówił oczywiście o rządach polskich co podkreślił, wskazując, że gdyby wszystkie warstwy szły były razem to stworzyły sobie państwo jak inne narody i nie byłoby doszło do tego co teraz jest. Mówiąc o zmartwychwstaniu Ukrainy — mówił o obywatelach polskich wyznania gr. kat. w województwach południowo-wschodnich. Mówiąc jaskrawo o rzeziach na Ukrainie sowieckiej mówił świadomie nieprawdę — bo z kazania jego wynikałoby, że jeszcze tu i ówdzie na Ukrainie sowieckiej znajdują się nieduże osiedla ludożerców z ostatniej biedoty się rekrutujących. Mówiąc o stowarzyszeniu kardynała Innitzera — świadomie nie podniósł, że stowarzyszenie jego dotyczyło Ukrainy sowieckiej całej — jako przedmiotu a nie wyłącznie „braci ukraińców." Mówiąc o hr. Łosiu mówił nieprawdę — jakoby ten wziął za podstawę swoich rozważeń fakt głodu na Ukrainie sowieckiej — bo wynika i z Nr. 205 (12.444) Dila z daty Lwów 7.6. 1933 r. i z logiki rzeczy, że ten dziennikarz rozważał wybitnie antynacjonalną ukraińską politykę Stalina — z powodu której zastrzelił się znany działacz Ukrainy sowieckiej Skrypnyk. Ponadto w dalszych swych rozważaniach — wychodząc z faktu ustalonego wyżej że oskarżony ani słowem nie wspomniał o Polsce — doszedł Sąd do przekonania, że oskarżony wyzyskał to błagalne nabożeństwo do celów propagandy skrajnego nacjonalizmu ukraińskiego. Dowodem tego jest fakt ustalony wyżej, że określił stosunki takie i w Polsce — jako gorsze jak za czasów mongolskich i tatarskich.

A przecież Sąd ma to głębokie przekonanie, że gdyby oskarżony jako kapłan służył tylko Bogu i wiernym swoim to przecież modły jego błagalne — a modlitwa już za czasów Mojżesza przebiła i skałę — w nikim prócz szacunku nie wzbudziłyby podejrzenia — tak jak nie wzbudza podejrzenia odezwa Episkopatu gr. kat. ogłoszona w tygodniku „Meta" Nr. 43/135 z daty Lwów 29. X. 1933 r. — odczytana w toku przewodu sądowego.

Gdy zaś ustalona wyżej treść kazania w cerkwi — więc publicznie — zawierała fałszywe wiadomości, bo przecież w Polsce nabył oskarżony 20 morgów gruntu — zebrał znaczniejszą gotówkę — do czego niedoszedłby za mongołów czy tatarów — gdy nadto z gruntu fałszywą jest wieść jakoby województwa południowo-wschodnie do trzech lat miały zmartwychwstać, bo już zmartwychwstały w r. 1918 — a wiadomości takie oczywiście mogą wywołać niepokój publiczny — Sąd przypisał oskarżonemu winę.

Przy wymiarze kary uwzględnił Sąd, że oskarżony karany nie był, że ma 1 niewinne dziecko — z drugiej jednak strony wyzyskał Dom Boży i nastrój wiernych do propagowania niepoczytalnych i z gruntu szkodliwych państwowości polskiej wiadomości — jakkolwiek ze Skarbu Państwa polskiego pobiera dotację.

Gdy zaś przewód sądowy nie wykazał okoliczności takich któreby uzasadniały warunkowe wykonanie kary — Sąd nie zawiesił oskarżonemu kary — którą wymierzył mu w rozmiarach winie jego odpowiadających.

Inne ustępy wyroku uzasadniają powołane wyżej przepisy ustawy.

Sąd Grodzki w Łopatynie. — Dr. Marcin Rzeszutko. Należyte wygotowanie potwierdza Kierownik sekretarjatu: (підпис нечиткий).

ASPIRYNA BAYER'a
здоровля підтримує людину
36/15 МОЖНА ДІСТАТИ У ВСІХ АПТИКАХ. 2—2

Тріюмфальний візд през. Рузвельта.

ВАШИНГТОН, 14. 4. ПАТ. Підчас повороту през. Рузвельта з ловлі риб, 200 послів вийшло на залізничу стацію з орхестрою і влаштували президентові маніфестацій. Похід перемандрував вулицями міста і викликав серед мешканців велике зацікавлення. Такі маніфестації трапляються дуже рідко, як ось при інсталяції нового президента.

Приязнь між Мадярщиною і Польщею.

БУДАПЕШТ, 14. 4. ПАТ. Полк. Тамбор у статті, поміщеній у „Мадяршаг" обговорює польсько-мадярський кордон і каже, що теперішні напружені взаємини між Польщею і Чехословаччиною являються найкращою нагодою до тісного порозуміння між Польщею та Мадярщиною. Полк. Тамбор радіє, що Польща привязує більше уваги політичному положенню в наддунайському басейні.

Засновини галицького театру і Наумович.

Один момент з недавньої історії.

До створення цього театру причинилося найбільше як ініціяторка тодішнє льв. т-во „Руська Бесіда" під проводом посла Юл. Лавровського. Як це стверджує В. Дідицький у книжечці з 1876 р. п. н. „М. Качковскій і современная русская литература" перепер своїм внесенням у 1848 р. в засіданні „Руської ради головної" ухвалу, що галичане признають себе за частину 15 міліонового народу, отже спільного з російськими традиціями, бо частина галичан хотіла признати руський нарід в Австрії за окремий.

Заява „Газети Народової" львівської у 240 ч. з 1866 р. до гр. Альфреда Потоцького, щоби ... підписав о. Ів. Наумовичеві презенти на ...

І. Евальд Львів, вул. Собіського 5
Ріжнородні полотна фабри[ки] Братів Чечовічка в Андрихолі — на білля жіноче, мужеське, постелеве і столове. За оказанням цього витинка — при купні 5% опусту. 8—20

... парафії в громаді Глібовичі Великі коло Бібрки. „... не відречеться Москви і шизми", себто ... з Московщиною і очищення уніятського гр.-кат. обряду, викликав щиру, довгу ... о. Ів. Наумовича у 83 ч. часопису „Слово", з якої подаємо ось такі виривки: „Як ... чоловік, не можу в Москві не видіти ... людей ..., які витворили загальний руський книжний язик з великоруським виговором ... всіх руських племен. Для сформування малоруської мови послужилась би Галичина і я сам ... співробітником на цьому полі та сподівався ... до вішия сесії галицького сойму в 1866 ..., що польська більшість соймова, як словами ... уділить допомогу з податкових доходів ... народніх шкіл й інших інституцій ... змогу витворити нашу малоруську мову ... від великоруської. Та голос мій ... при внесенні посла Лавровського ... соймовою допомогою 3 тис. гульденів для нашого малоруського театру був лебединим голосом, безуспішним. З ним скінчилася моя остання надія на братерство і на братню поміч для малорушини і повстало у мене пересвідчення, що малороси мають одинокий захист перед спольщенням лиш у засвоєнні собі готової, високосвіченої, книжної, богатої руської (себто російської) літератури, розуміється в її мовою, як розговірною". Розвиток української мови і її літератури та театру проти волі австрійської німецько-польської влади до 1918 р. доказав хибність віри Ів. Наумовича як переконання, бо закінчився він таки перемогою в масах української мови з її малою літературою над накидуваною насильно в школах російською з літературою, богатшою від польської і то перемогою навіть на наддніпрянській Україні, а не лиш у Сх. Галичині. Сам Ів. Наумович своїми творами драматичними в українській мові причинився до розвитку нашої національної свідомости, а це чейже не робив він в інтересі австр. німецько-польської влади і Німеччини, а лише для духового розвитку, як казав „малоруського народа". Наведені слова Наумовича доказують не лише, як глибоко відчув він біль по причині відмови соймової субвенції на український театр і інші українські цілі і що ці відмови зробили його вже зовсім рішучим обскуросом. Та потім став він галицьким письменником лише для освіти і отверезіння свого рідного народу. Т-во ім. Качковського передруковало частину творів Наумовича, нехтуючи розвитком нашої мови, що її немовби навмисне давнішим правописом хіба на те, щоби наш нарід не міг їх зовсім читати.

В. О. Бережанський.

ҐАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ По цінах дуже низьких. Поручає Ф-ма ЗИГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ вул. Боїмів ч. 4.

НОВИНКИ

— **ЧЕРЕВИКИ жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одинокім українськім Маґазині Взуття „КОМЕТА" Львів — Ринок 21. Сповніть гасло „Свій до Свого."** 68/53 21-?

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-45.** Приймає футра до перехову на літо. 10-?

— **Маґазин постелі Р. Джала, Львів, Хоружщина 5,** поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 56-100

— **Конфіската „Діла".** Попереднє (95) число „Діла" стало жертвою конфіскати. Городське староство счеркнуло кілька речень у статті п. н. „Гноблені українці" та одно речення в статейці п. н. „Зі шкільних практик у Бережанщині".

— **Страйк у Жовкві.** На підкладі економічних домагань застрайкувало в Жовкві 150 робітників, занятих у кушнірських варстатах.

— **Реформа вищих студій.** Як повідомляють з Варшави, міністерство освіти виготовляє проєкт реформи студій у вищих школах. Університетські ради виділів права і медицини надіслали міністерству свої проєкти. На лікарських виділах проектують студії, що уможливлюють абсольвентам спеціялізацію. На правах мають класти натиск на практичні заняття, вводячи обовязкові семинарі.

— **7 місяців вязниці за летючки ОУН.** Перед судом присяглих у Львові відбулася 13. п. м. друга розправа проти учениці вчительської семинарії Ольги Сень під закидом кольпортажі летючок ОУН. Перша розправа відбулася в березні ц. р. і тоді трибунал засистував вердикт присяглих „суддів, які стверджуючи тільки вину її товариша Маріяна Мартини, заперечили вину Ольги Сень. Мартина дістав тоді 10 місяців вязниці. Друга розправа скінчилася ствердженням вини Сенівної, наслідком чого трибунал засудив її на 7 місяців вязниці. Боронив адв. д-р Шевчук.

— **За сім дека власного тютюну.** Львівський апеляційний суд розбирав справу Миколи Мушуляка з Баторівки пов. Копичинці, засудженого скарбовою владою за безправне посідання сімох дека тютюнового листя, яке виросло на його городі. За те відповідав він перед окружним судом в Чорткові, який засудив його на 1000 зол. гривни і 10 днів арешту. Апеляційний суд показався лагіднішим, бо засудив його за те саме на 100 зол. і 5 днів арешту.

— **Ще одна летючка.** Перед трибуналом присяжних суддів у Львові станув 19-літній Юнко

Найбільший вибір бламатних товарів по незвичайно низьких цінах поручає фірма **АНТІН УВЕРА** ЛЬВІВ, УЛ. ГАЛИЦЬКА ч. 10.
23/73 А—6

Кушнір з Бартатова за поширювання летючок ОУН. На дзвіниці в Бартатові приліпив хтось відозву ОУН, яку господар Іван Бедрило здер і передав поліції. Згодом хтось вибив шиби в хаті Бедрила. Була це пімста за здертя летючки. Підозріння звернулося проти Юрка Кушніра, тим більше, що на летючці була дописка, в якій пізнали його письмо. На основі вердикту лави присяглих суд засудив обвинуваченого на рік вязниці.

— **Коморники дістають контрольні книжочки.** Міністерство справедливости видало розпорядок, що загострює контролю над канцеляріями коморників та їхньою фінансовою господаркою. Вводиться спеціяльні контрольні книжечки до записування грошевих вплинів і т. п. Крім того коморники мають складати часті рахунки перед судом.

— **Півтретя міліона зол. на будову шкіл.** Як повідомляють з Варшави, товариство, що піддержує акцію будови народніх шкіл, призначило 2.553.000 зол. на будову шкіл у теперішньому будівельному сезоні. Кажуть, що будуватимуть школи на терені цілої держави. На будову шкіл в краківському районі призначено 539.000 зол., у варшавському 254.000. Про східні райони не згадують.

— **За биття при війську.** Карна розправа перед військовим судом у Львові проти двох підстаршин за биття вояків скінчилася засудом. Сержанта Древенкевича засуджено на 7 місяців твердині, а капраля Ковальчука на 4 місяці.

— **Пожежі.** В Саджаві пов. Станиславів вибухла 11. ц. м. пожежа в хаті Анни Бобак і при сильному вітрі перекинулася на сусідні загороди. Згоріло 8 хат і 21 стоділ, стаен, оборогів і т. п. Вогонь був підложений. Велика пожежа була на сам Великдень в Чудовичах пов. Ярослав, коли люди були на богослуженні в сусідньому селі. Згоріло 5 хат і 9 господарських будинків.

— **Зафантував церкву, плебанію і цвинтар.** Сталося це в однім селі кольбушівського повіту, де розпарцельовано фільварок, на якому побудовано костел і плебанію. А що на розпарцельованій землі тяжили давні довги, яких ніхто не сплачував, суд вислав коморника і зафантував все, що на тих грунтах було.

Равт зі спільним Свяченим
уряджує в суботу 21. квітня 1934
в салях „Бесіди" і „Народнього Дому"
Товариство „Українська Захоронка".
Модерні танці — для одних,
старосвітська трапеза — для других.

— **Засудили шпигуна.** В торунськім окружнім суді відбулася нагла розправа за шпигунство, при чому обвинуваченого засуджено на кару смерти з заміною на досмертну вязницю. Назвище засудженого держать в тайні.

— **Поворот з російської неволі після 20 років.** Німець Андрій Купріх зі селаДелрат у Семигороді служив у 62. полку піхоти у Тиргул Муреш. 1915 р. був він на російськім фронті й попав у полон. Його відвезли до Петропавловська в Сибірі. Коли вибухла більшовицька революція, полонені пущені на волю, мусіли жити з милостині населення. Купріх дібрався 1922 р. до Києва й працював там у фабриці аж до 1934 року. Там він оженився з Евгенією Деміскето, з котрою має 8-літню доньку, що її привіз з собою до Румунії. Купріх оповідає, що більшовики продають харчі за чужу валюту, за золото й предмети з золота. Ціни такі: 1 кг. мяса 20 рублів, 1 кг молока 1 рубель, 1 кг хліба 3 рублі. Він привіз зі собою на показ кусник хліба дуже лихої якости, якого їсти не можна.

— **Жидівський підступ.** В Кремянці живе Шулім Кац, що має сім дорослих доньок, яких ніяк не може видати замуж, бо не мають приданого. Тільки в наймолодшій Естері залюбився богатий американський реемігрант і рішився з нею оженитись. Коли прийшло до вінчання і молодята станули під бальдахимом, наречений зміркував, що його наречена, хоч була завоальована, має не сині, але чорні очі. Тому здер з неї воальку і побачив перед собою найстаршу доньку Каца. Счинився крик і наречений втік з мешкання, вирікаючись одної і другої дівчини. Показалось, що Кац хотів його одурити і в останній хвилині перемінив наймолодшу доньку на найстаршу, думаючи, що залюблений женних цього не зміркує.

Дешевий тиждень по 75 сотиків, маркізети, мушліни, крепони, епонжи і т. д. **БАЗАР БЛАВАТНИЙ**
А. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Боїмів 11. 11-365

— **Львівська хроніка.** В Краківськім готелі підрізав собі горло купець Давид Лявтербах, стративши на фінансових операціях 100.000 долярів, які привіз був з Америки. — З домівки професійного союзу мулярів при вул. Цлозій вкрали вломники 500 зол., розпоровши касу. Управа міста почала ріжні прилюдні роботи. До 14. квітня занятих було при тих роботах 1.600 людей. Працюють при направі доріг, каналів, а при будові купальні на Замарстинові занятих є 260 людей. — М-ство промислу та торговлі визначило вибори до ремісничої палати на 8. липня ц. р. — На Галицькій площі застрілився з невідомої причини 22-літній студент політехніки Ромуальд Боязінський. — Андрій Артимяк повідомив поліцію, що власник дому при вул. Довгій на Знесінні викинув з його мешкання всі річи і вкрав 200 зол. готівкою та перстень вартости 80 зол. — Студента політехніки Йосифа Заменцького засуджено на 8 місяців вязниці, за те, що присвоїв собі 450 зол., які відобрав від почтового возного замісць свого неприсутного товариша.

КІНО МУЗА
Просимо памятати, що премієра найкращого фільму з **Шаляпіном** п. з.:
„ДОН КІХОТ"
відбудеться вже 17-ого квітня.

— **Краева хроніка.** В Демянові пов. Рогатин учитель із Горигладів пов. Товмач, І. Фединик орудував так нещасливо пістолетом, що спричинив вистріл, який попав йому в око і вбив його на місці. — В Черневі пов. Рогатин два хлопці кинули у вогонь знайдене гаоматне стрільно, яке вибухло й вбило одного із них на місці, другого ранило.— На стації в Букачівцях кинулася під поспішн. потяг 27-літня Марія Добровольська, місцева жінка неповна розуму. Колеса відтяли їй голову.

— **Конекрад.** Зі стайні о. Ів. Ісаева в Крехобичах пов. Станиславів украв хтось пару коней і втік. Того дня постерунковий Пасяак, роблячи службу на дорозі між Пасічною і Калушем, побачив якогось чоловіка, що тікав з кіньми в напрямі Калуша. Коли на заклик поліцая він не задержався, Пасвак стріляв за ним тричі, але хибив. Тоді злодій зіскочив з коня і втік у ліс. Коні віддано власникові.

— **Власниця камяниці в нужді.** В Сосніві збожеволіла одна власниця камяниці, в якій живе 28 льокаторів. З причини безробіття вони не платять комірного, хоч рівночасно скарбова влада стягає податки, а міська комісія наказує ремонт. Власниця камяниці не має з чого жити і все те довело її до такого нервового розстрою, що вона збожеволіла.

— **Рабунок і вбивство на сам Великдень.** Вночі з суботи на неділю напали три замасковані бандити в Бильцях у Бесарабії на дім родини Розалії Гросевич. Стару жінку зарубали кількома ударами сокири, а потім і її двацятьлітню небогу Марію Борис. Третю жінку Олену Гросевич бандити лише тяжко поранили. По цих убивствах бандити ограбили цілу хату.

— **Монахи в Чехословаччині.** Духовенство в Чехословаччині начисляє 36.504 осіб. З того числа припадає 13.249 осіб на монахів, що мешкають в ріжних монастирях. На саму Чехію припадає 5.669 монахів, на Моравію-Шлеськ 4.748, на Словаччину 2.681 і на Закарпатську Україну 300.

— **Вломники усипляють і крадуть.** До дому при Кучурівській вулиці в Чернівцях вдерлися в ночі невідомі вломники. Там мешкає Калман Айгенштайн з двома доньками та його зять д-р Мозес Айгенштайн, дентист, де він має й свою лікарню. В ночі збудилася стара Айгенштайн від якогось шелесту в спальні. Їй здавалося, що якась на чорно завинена особа ходила по спальні. Вона думала, що це сон, і заснула. Рано викрито, що з шафи в спальні викрадено грошеву касетку з 50.0000 левів, а з ординаційного покою з грошевої шафи 100 тисяч левів і багато золота. Викрадено разом річей і грошей на суму 200.000 левів. Поліція ствердила, що при цій роботі були спритні спеціялісти. Вони повідчинювали двері й шафи підробленими ключами а всіх хатних приспали якимсь способом.

— **Через помилку вбив чоловіка.** Стан. Глаза вибрався зі своїм товаришем І. Палюком зі Селиськ пов. Станиславів у відвідини до кольонії Св. Станислав. По дорозі напав на нього в ночі Вл. Ворош, думаючи, що то Ів. Туркан, з яким він мав порахунки. В обороні Глаза побив Вороша так сильно, що той незабаром помер. Секція ствердила, що Ворош дістав 20 ударів острим предметом по голові. Перед кількома днями Глаза відповідав за свій вчинок перед станиславівським судом і дістав ... місяців арешту.

ПОДЯКА.
Товариству Обезпечень „Assicurazioni Generali Trieste", Львів, вул. Коперника 3, складаю щиро дорогою сердечну подяку за скору і акуратну виплату капіталу по бл. п. др. Евгенові Олексієві лікареві, який на жаль був тільки короткий час обезпечений у цій інституції.
АННА ОЛЕКСІЄВА
вдова
ч. 98.

— **Словаки хочуть побити стратосферний рекорд!** Згідно з вістками з метеорольогічної станиці в Надлицях (Словаччина) тамошній обсерватор Кедрович, хоче летіти в стратосферу. Управі ... аської метеорольогічної централі ... відомо, хто фінансує лет, а треба для того над пів міліона ч. к. Як впевняють словацькі часописи, Кедрович уже має такі гроші і впевняє, що на своїм бальоні долетить на висоту 40.000 м. Проф. Пікар впевняє, що бальоном можна долетіти до висоти 30.000 м., а бальон без залоги дістався досі на найбільшу висоту 33.000 м.

— **14-літній летун кружляв над летовищем на очах матері.** З Абрідського летовища біля Льондону вилетів 14-літній О. В. Огі сам у літаку та кружляв на очах матері, яка з жахом приглядалася цьому. Цей 14-літній хлопець перед тим летом вправляв усього пять годин, а всеж давав собі знаменито раду з апаратом і йому вдалося теж гладко осісти. Після того, як син щасливо осів, мати сказала присутнім, що наймилішою забавкою сина від найменших літ був літак. Цей відважний хлопець сьогодні наймолодший летун в Англії.

— **Земля на ліцитації.** Виленський Банк Земельний виставив на ліцитацію 341 земельних маєтків, положених у воєвідствах виленськім, новгородськім, білостоцькім, поліськім і волинськім за незаплачені позичкові рати. Загалом виставлено на ліцитацію 240 тисяч гектарів землі.

— **Місто збудоване за пів року.** В Італії відбудеться 15. ц. м. посвячення нового міста Сабавдія, побудованого на осушеній частині болот Агро Понтіно. Збудували його в рекордовому темпі. Шість тисяч робітників працювали шість місяців при його будові. Більшість публичних будинків уже викінчена, хоча стоїть ще небагато мешкальних домів. Над містом панує церква з 37-метровою дзвіницею. Ратуш разом з вежою високий на 45 метрів.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання та всякі шовки
З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ" — Ст. ЗАЛЕСКА
вул. Галицька ч. 18.

— **Ще одну церкву розібрали.** „Вечерня Москва" повідомляє, що в Ленінграді розібрали з доручення влади славну Покровську церкву. Розбірку скінчили в суботу перед самим Великоднем.

— **Цигани застрілили жандарма.** Недалеко Сучави жандарм Петру Тріху надибав при патрулюванні біля громади Адинката циганський віз. На возі були два молоді цигани й дві циганки. Жандарм задержав віз і зажадав від циган виказових паперів. Нараз вистрілив один циган до нього кілька разів з револьвера. Кулі попали жандармові в голову й груди, наслідком чого він зімлів і впав. Тоді цигани забрали від нього рушницю, патрони й торбу на хліб і втікли. Надбігли селяни й відвезли жандарма до Бурдужен, але він по дорозі вмер. Жандармська легія в Сучаві дала наказ усім довколишнім жандармським станицям, щоби вишукали тих циган.

— **Замісць риб зловили шампана.** Цікава пригода трапилася американським рибалкам на водах Велфліт. Замісць сподіваних риб зловили у свої сіти скриню з фляшками шампана. Заохочені тією добичею рибалки стали лепше шукувати околичні води і виловили з них 38 скринь цінного французького вина. Правдоподібно скрині з вином вкинув у море в часі прогібіції якийсь контрабандний корабель, що втікав перед погонею американської поліції.

—о—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Юлія з Ґеців Паньковова, емеритована управителька вселюдної дівочої школи в Перемишлі, вчителька ... в Кщонові, холмську, померла 13. березня ц. р. в Кщонові 28 літ. ... Люблина. Покійна була вчителькою 28 літ. По перенесенні її чоловіка на заточенні, захоріла тяжко. По трьохлітніх терпіннях закінчила своє страдальне життя. Вічная Їй Память! 1426

У неділю маєш змогу користати з культурної розривки
ВЕЛИКИЙ ТЕАТР
в год. 3·30 ТОВАРІЩ
в год. 7·30 ГОСТИННИЦЯ ПІД БІЛИМ КОНЕМ
ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ
в год. 3·30 РОДИНА (Ціни найнижчі)
в год. 7·30 ФАННІ

Саботаж на французьких залізницях.

З Парижа повідомляють, що на залізничім шляху Париж-Шербур невідомі справники виконали кілька саботажевих актів, а саме заложили рейки камінням, попереривали дроти сигнальних уладжень і т. д. До катастрофи не дійшло лишень завдяки чуйності залізничних службовиків.

МЕШКАНЕВА МОРАТОРІЯ.

ВАРШАВА, 14. 4. ПАТ. У „Деннику Законів" ч. 32 появився декрет президента, який продовжує мешканеву мораторію для безробітних до 31. жовтня ц. р. На основі цього декрету не будуть усувати безробітних з одно- і двокімнатних помешкань. Зате в часі від 1. листопада до 31. березня кожного року хоронить безробітних перед ексмісіями стаття 25. закону про охорону льокаторів, якщо ці безробітні мешкають в одній чи двох кімнатах.

—o—

ІНСУЛ ІДЕ ДО АМЕРИКИ.

СМИРНА, 14. 4. ПАТ. Американський корабель „Ексцельзіор" везе обманця Інсула до Злучених Держав. На кораблі перевели в Інсула докладну ревізію та забрали йому все, чим міг би вбити себе. Капітан корабля та американський віцеконсуль у Смирні виконують за переміною безперервно службу при Інсулі. Корабель прибуде до Америки місяць.

—o—

ОГЛЯДАЮТЬ КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР.

ВІДЕНЬ, 14. 4. ПАТ. „Політ Кореспонденц" повідомляє, що австрійська влада дозволила гурткові закордонних журналістів оглянути концентраційний табор у Велерсдорфі. В таборі є тепер 265 нац. соціялістів і 5 соц. демократів. Журналісти ствердили, що здоровні й апровізаційні відносини добрі. Вони могли розмовляти з інтернованими й одержали від них запевнення, що інтерновані не мають ніяких зажалень ні щодо трактування їх ні щодо прохарчування.

—o—

КОМПРОМІТАЦІЯ БІЛЬШОВИЦЬКОГО ПОСЛА.

З Будапешту повідомляють, що регент Мадярщини Горті не приняв на авдієнції большевицького посла Петровського, хоча Мадярщина признала СРСР і навязала з більшовиками дипломатичні взаємини.

—o—

По широкому світі.

— Справа допущення жінок до англійської дипломатичної і консулярної служби буде в найближчому часі розвязана згідно з домаганнями жінок.

— В трьох віденських церквах, а саме св. Стефана, св. Михайла і св. Петра вибухли ракети, які не зробили ніякої шкоди.

— В Данцігу арештувала поліція 23 ох комуністів за розкидання летючок.

— До Парижа приїхав Чайлд, спеціяльний відпоручник американського державного секретаря, який досліджує в Европі господарське положення поодиноких держав.

— Всі розбитки „Челюскіна", яких саме врятували і перевезли до Ванкарем, хорі на шкорбут. Для них спроваджують городовину літаком.

З театру.

ГАНКА ОРДОНІВНА.

„Ордонка", як звуть її популярно, має багато противників, але і прихильників. Про кількість її прихильників свідчити може її перший виступ у Великому Театрі, який зібрав таку юрбу, що щоб утримати порядок, треба було інтервенції поліції. Як бачили ми ту виповнену салю і юрбу, що відходили без білетів, на мент забули, що існує кріза. Рівночасно приходила думка, що сучасними уподобаннями ширших мас, яких захоплює більше легка Муза, ніж поважне мистецтво.

Ордонку реклямують як пісеньkарку; це не правда. Бо зі співацького погляду Ордонка властиво не має голосу. Зате представляє вона окремий, сильно індивідуальний тип інтерпретаторки характеристичних картин, узятих з життя. Засобами її виразовости це слово, мімічна рухи та міміка. Кожна креація в неї опрацьована та передумана. У цікавий, сильно захоплюючий спосіб вміє вона передати цілу скалю ріжнородних почувань як болю, любови, шалу, туги, заздрощів, веселости і т. д.

Цілість доповняли прегарні та помислові костюми.

I. Приймова.

З кіна.

Кіно „Касіно": „КОРОЛЕВА ХРИСТИНА".

Молода шведська королева Христина, донька Густава Адольфа, що вступила на престіл формально 1632 р., як 6-літня дитина, а фактично у 17-ім році життя — людина дуже оригінальна, самостійна, примхувата і справжня „кінова" постать. Сценаристи використали для фільми головно один момент, як вона не хоче виходити заміж за великого князя, свого кузина, якого призначив їй на чоловіка ще батько і потім її далекоглядний політичний керманич Оксенштієрна. Щоб підмалювати живіше духовий конфлікт молодої королеви, фільма виводить романтичну любовну історію з еспанським послом. Сильно підкреслена риса еротична, менше велика освіта Христини, що піддтримувала вчених і мистців та зібрала славну бібліотеку. Не бачимо теж у фільмі характеристичної прикмети Христини, яка була марнотратна і дуже химерна, обставляла себе визначними людьми і роздавала між них великі почести. Та все те, що з історичних фактів, фільмовий режисер Рубен Мамуліян поминув, не зменшило ні трохи ефектового образу оригінальної непересічної володарки.

Ґрета Ґарбо, сама шведка, що могла з безпосередніх джерел познайомитись ближче з дійсним життєписом Христини, найшла нову велику ролю. Це одна з найкращих і найсимпатичніших її креацій. Люїс Стон і Джільбер, першорядні її партнери. Фільма повинна мати довгий успіх.

Із судової салі.

ЛУЦЬКИЙ ПРОЦЕС КОМУНІСТІВ І ЙОГО ЗАКІНЧЕННЯ.

В середу, 11. ц. м. пополудні скінчився в Луцьку голосний процес проти 55 комуністів, між якими було 28 українців; в суботу, дня 14. ц. м. буде оголошений присуд. З отих 55 „комуністів" всього 7 призналося до приналежности до комуністичної партії Західної України (КПЗУ), в тому 2 українці; решта підсудних до такої приналежности не призналася, тільки деякі українці потвердили свою приналежність до колишнього Сельробу, коли він був партією леґальною. Але процес той не тим був цікавий і не тому панувало від початку процесу (19. лютого) аж до кінця на салі небувале роздразнення і душна атмосфера, але із зовсім інших причин. Від самого початку всі підсудні твердили, що на поліції їх били, а підсудну Спекулянт мали знасилувати; що тими побоями вимушено у підсудних неправдиві зізнання, а коли вони у слідчого судді їх відкликували, то їх (підсудних) в суперечности до приписів карної процедури відсилали назад до поліції, де їх наново мали бити; що тому зізнання на поліції і в слідчого судді є вимушені, неправдиві і без значіння. Не хотілося вірити, що щось таке є можливе. Коли підсудні зараз першого дня розправи згадали свого покійного товариша Степана Бойка, якого після їх тверджень в тюрмі вбили, а який після тверджень поліції мимо кайдан на ногах і руках і мимо ескортуючих його двох агентів вискочив з авта і втопився в ріці: — коли в його память підсудні на салі співали „Ви жертвою в бою", кинулася поліція в присутности оборонців, заступників преси і публики на підсудних і била їх ґумовими палками по голові, а тоді трибунал — не зарядивши перерви — вийшов зі салі. Правда, предсідник Новаковський при перших зізнаннях підсудних не позволив їм описувати побоїв і з тої причини приходило часто до прикрих сцен, коли то поліція на зарядження предсідника дуже енерґійно виганяла зі салі... Але з часом ситуація змінилася. Гол. свідок, студ. Ів. Козак оказався провокатором, який перевищив „славного" Барановського, який кожного поодинокого підсудного вказував поліції для арештування і який за зароблену нагороду тепер гуляє в Арґентині, отже на розправу не явився. Другий головний свідок, бувший поліційний комісар Заремба зізнав все те, що Козак сказав у слідстві, він пізнав через сім голин і по 4 роках памятає кожну найменшу дрібничку... Ба, він заперечив категорично, немов би то він або його підвладні Ткачук і Постович били підсудних. Коли оборона його спитала, чому то міністр Складковський на інтерпеляцію в цій справі в сенаті заявив, що „нє вшистко било в поржондку і я розпенджіл цали ужонд сьлєдчи на чтери вятри", то Заремба мав відвагу під присягою сказати, що він говорить правду...

Це такий упікат, що навіть у Луцьку така заява викликала констернацію. А треба знати Луцьку публичну тайну, що той саме Заремба вправді офіціяльно вже не є поліційним комісарем, але все таки робить поліційну службу...

Поліційні свідки потвердили вину підсудних на підставі конфіденціональних донесень, причім виявилися численні суперечности. З другої сторони деякі свідки потвердили оборону підсудних щодо побоїв. Між іншими свідок Щигель, поліційний „вивядовца", якого дали замкнути разом із підсудними у вязниці, на питання, чи його бито в лице, відповів, що ні; а на питання, де били, відповів: „де хотіли, всюди, але вони тоді не знали, що я „вивядовца"... Інший свідок якого спровадили з вязниці відкликав свої зізнання на поліції і в слідстві, заявляючи, що його били так довго, аж він згодився зізнавати все, що тільки поліція хотіла. А ще інший свідок (рівнож спроваджений з вязниці) втратив внаслідок побоїв память так що навіть не памятає імени свого батька... Взагалі доказове поступовання виявило жахливі практики підчас слідства; так нпр. підсудному Білавці від побоїв ноги так страшно були попухли, що треба було йому купити черевики кілька чисел більші, ніж він попередньо носив!

Мимо того всі загально очікують гострих засуду для всіх підсудних. Коли обвинувачені зясовували польську політику щодо українського шкільництва, щодо справи українського університету, справу польонізації, кольонізації, пацифікації — то предсідник Новаковський все їм відбирав голос і видалював зі салі. Взагалі всяке порушування польської політики супроти українців було непозволене. Не помагали арґументи оборонців, головно адвоката Барціковського з Варшави. Все, що викривало неприємну для поліції подію, виключав предсідник.

Коли прийшли латинські Великодні свята п. Новаковський зарядив перерву від середи до вівтірка, отже аж на 6 днів; але коли були українські свята, він навіть нікого не питав, хоч не всі заявили себе невіруючими (напр. Шаьо) і зарядив розправу на великодний понеділок і вівторок! Це разяче легковаження релігійного почування в українців.

Прикро було слухати і дивитися на феденне розправи. Навіть підчас виголошування кінцевої оборони предс. Новаковський переривав часто оборонцям і нічого дивного, що внаслідок того два оборонці — а саме адвокат Барціковський з Варшави і д-р Кауфман зі Львова — підчас своїх промов на судовій салі піддали нервовому атакові і мусіли положитися до ліжка та візвати лікарської помочі. Для прикладу наведемо тільки те, що один оборонець обговорив повище на ведену заяву міністра Складковського, а другому оборонцеві Новаковський заборонив навіть на неї натякнути. Це, мовляв, є повторювання хоч карна процедура такої заборони не знає.

Коли підсудні у своїм кінцевім слові згадали причини, чому дійшли до комуністичних переконань, зараз їх видалювали зі салі, а поліція виконувала той наказ з поспіхом та енерґією так, що на одному підсудному подерла сурдут другого викинула зі салі а третім кинула об замкнені двері судової салі і їх розвалила... Ба дійшло до того, що коли кореспондент заграничних ґазет вийшов зі салі на коридор і там сказав до третьої особи кілька слів про нечемне поведення, то предс. Новаковський відібрав йому право приходити на салю — мимо леґітимації і легітимації і перепустки...

Так і доводиться ствердити: процес цей розпочався в атмосфері загального подразнення і в такій скінчився. У ньому приписи карної процедури не займали домінанту. Тому сподіватися також відповідного вироку, про що напишемо.

К.

Купуй корисно!

це засада добре веденої господарки. Найдеш знаменитий, повновартісний напій до снідання і підвечірку, коли купиш

Овомальтину

одиноку вітамінову відживу.
Всюди можна дістати від 2 зол. за коробку.
28/8 1—2

Відозви й комунікати.

ПОКЛИК ДО РОДИЧІВ У СПРАВІ ОБРАЗУВАННЯ ДОНЬОК.

На основі нового шкільного устрою учительські семинарії є в ліквідації. Фахові середні школи є щойно в розвою, а до того їх є так мало, що для ширшого загалу вони майже недоступні. Одинокою під цю пору доступною для дівчат школою є гімназія нового типу. Наука в тій новій гімназії буде тривати лише 4 роки. Після скінчення цеї 4-літньої гімназії учениця буде мати змогу продовжувати науку в 2-літнім загально-освітнім, педагогічнім або фаховім ліцею. Свідоцтво з покінчення педагогічного ліцею управнює абсольвентку до одержання учительської посади. Покінчення котрогонебудь із згаданих ліцеїв дає теж право учениці студіювати на університеті, або в іншій вищій школі.

Обов'язком родичів, що бажають добра своїй дитині, є дати їй бодай освіту в 4-літній гімназії, яка отвирає дівчині дорогу до всіляких ділянок зарібкової праці. Не вільно допустити до того, щоби жіночу молодь залишати без освіти.

Ту освіту й доцільне виховання подає загально знана **жіноча гімназія Українського Інституту для дівчат у Перемишлі.** Власником гімназії є Товариство тої самої назви. Школа ця істнує від 1897 р., а як заведення середнє загально-освітнє від 1903 р. В цій школі завжди вчилися й тепер учаться учениці не тільки з Галичини, але також із Волині, Буковини та з інших країв. Має вона за собою дуже гарну традицію; виховала тисячі українського жіноцтва, а в тім чимало вільних громадянок. Є вона під теперішню пору **одинокою українською жіночою гімназією, що має повні права державної школи.**

Гімназія є вивінувана якнайкраще в наукові робітні, бібліотеки та в усякі інші наукові засоби. Школа має також власну концертову й руханкову салю. Будинок гімназії є уладжений по найновішим вимогам гігієни. Учениці користають із безплатної опіки шкільної лікарки. В ординаційній кімнаті лікарки є кварцова лямпа й лямпа „солюкс"; з насвітлювань користають учениці під опікою лікарки.

При гімназії находиться також зразково уладжений Інститут (інтернат) з 4-морговим **городом.** У городі служить до ужитку учениць тенісова площа, круголька й спортове грище. В заведенні є уладжена в гуцульському стилі шкільна каплиця, де відправляє Богослуження катехит гімназії.

Так у гімназії, як в Інституті панує глибоко релігійний дух. Релігійне, суспільно-громадянське, гуманітарне й фізичне виховання зосереджовується в самоуправних організаціях учениць.

Управа Інституту веде зразкове господарство, де мають учениці змогу привчуватися вести раціональну домашню господарку.

Опіка й позашкільне виховання в Інституті спочивають у руках кваліфікованих учительок і настоятельок, що помагають ученицям в науці.

Науку гри на фортепяні подають у музичній кімнаті Інституту учительки Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка в Перемишлі. Інститут має для вправ учениць 6 власних фортепянів.

Вступні іспити до I. і II. кляси гімназії нового типу, а також до кляс V—VII. відбудуться після 15. червня ц. р. Точний речинець буде оголошений у часописах. Учениці, що зголосяться до іспиту до I. кляси й викажуться перед іспитом свідоцтвом із VI. кляси вселюдної школи, здаватимуть лише: українську мову, польську мову, географію й математику. При іспиті з польської мови провіряються відомости з історії, з географії з природи. Учениці, що такими свідоцтвами не викажуться, здають усі предмети з виїмком ... ків, практичних занять, співу й руханки.

У справі іспитів по близші інформації ... звертатися до **Дирекції жіночої гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі,** вул. Татарська ..., а в справі принятя до Інституту вул. Татарська ...

Оплати за науку в гімназії нового типу будуть невисокі й по змозі пормовані в межах оплат у державних гімназіях.

Вилл.

Нові книжки й журнали.

„НАЗУСТРІЧ", Число 8. Львів, 15. IV. 1934. Зміст: Д-р Володимир Левицький: Наша участь у всесвітній виставі в Шікаго; С. Гординський: Переміжуючи ... Краса; Василь Сімович: „Урбанізуємось" (?); ... Дудко: Скорописці; Ірина Вільде: Мала ...; Ю. ... сач: Прольог до поеми; У майбутній війні ...; ...ські етюди; Дон Жуан; З „Літа на Мораві" ...; Павло Ковжун: Українець — європейський театральний декоратор; Михайло Островерха: Вистава ... кого мистецтва; Мистецька хроніка; Найновіша книжка; Антін Рудницький: Як працював і ... кий композитор; Л. Грабулович: У ... лі; Як працюють наші фотографи-аматори; Чужа літературна хроніка; д-р Ордан: Розрізані ... Фільмова сторінка: Роман Турин: Хочемо українських фільми; Петро Зленко: Марійка-зрадниця. Найщасливіший народ у світі (Ескімо — Ван Дайка). Фільмова хроніка; Любовні листи великих і малих людей; Літературний Бім-Бам. Летіло 40 сорок. Ціна 50 сот.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича: Бібрка.

15. IV. Фраскіта.
16. IV. Пісні в липях.
17. IV. Весела вдовичка.
18. IV. Сорочинський ярмарок.
19. IV. Наша парада.

З Бібрки їде театр до Жидачева, Ходорова, Рогатина.

Великий Міський Театр.

Неділя, 15. IV. год. 12. IV. попол. „Івась і Гануся" оп.-казка Гумпердінка.

Неділя, 15. IV. год. 3·30 попол. „Товаріш".

Неділя, 15. IV. год. 7·30 веч. „Гостинниця під Білим Конем".

Понеділок, 16. IV. год. 7·30 веч. „Гостинниця під Білим Конем".

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 15. IV. год. 3·30 попол. „Родина".

Неділя, 14. IV. год. 7·30 веч. „Фанні".

Понеділок, 16. IV. год. 7·30 веч. „Фанні".

Цирк Станевських. (Площа Бема).

Неділя, 15. квітня, дві вистави: в год. 4·15 попол. і в год. 8·30 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе" (Секс Сакаль).

АТЛЯНТИК: „Ескімо".

ВАНДА: „Флін і Флап роблять каріеру".

КАСІНО: „Королева Христина" (Грета Гарбо).

КОЛІСЕЙ: „Роскішні турботи" (Моріс Шеваліє), ревія „Мурована компанія".

КОПЕРНИК: „Кохає, любить, шанує".

МАРУСЕНЬКА: „Велика грішниця" і ревія з Марією Корабянкою.

МІРАЖ: „Прощання зі зброєю".

МУЗА: „Дияволів брат" (Денис Кінг, Льорель і Гарді).

ПАЛЯС: „Пожежа над Волгою". (Іва Мозжухін, Наталія Кованко).

ПАН: „Кінг-Конг" і ревія „Візьми цю квітку на завдаток".

ПАСАЖ: Кен Мейнард і Біллі Солівен.

СВІТ: „Адютант його величности" (Вл. Буріян).

СТИЛЕВЕ: „Парада резервістів", ревія „Грубі чи худі".

ХИМЕРА: „Моя мрія то ти" (Ліліяна Гарвей).

УТІХА: „Пристань Сан Дієго", ревія „Коли нам 20 літ".

Закордонне радіо.

Неділя 15. квітня 1934

Відень (506,8) 11·20 Симф. концерт, 18·45 Камеральна музика, 20·00 „Фрілінг ім Вінер Вальд"" муз. комедія Ашера, **Братислава** (298,8) 17·30 Концерт, **Прага** (470,2) 15·30 Діточий хор, 22·30 Два фортепяни, **Білгород** (437,3) 15·30 Спів, 19·00 Нар. хор, **Берлін** (356,7) 20·00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Діточі пісоньки, **Ляйпціг** (382,2) 14·35 Нар. музика, 19·00 Цитристи, **Мінхен** (405,4) 17·50 Фортепян, 20·00 „Чар голосу" вок. концерт (Ада Сарі, Герлах, Гарлян, хор, оркестра), **Бресляв** (315,8) 20·00 „Віденська кров" оп. Штравса, **Москва** (360,6) 17·25 „Льогенгрін" оп. Вагнера, **Будапешт** (550,5) 14·00, 23·15 Концерт циг. оркестри, 20·15 Оп. арії, **Міляно** (368,6) 13·00 Легка музика, 21·00 Опера, **Рим** (420,8) 15·00 Опера, 20·45 „Фільмова зірка" оп. Гільберта.

Понеділок, 16. квітня 1934.

Відень (506,8) 17·35 Фантазії на фортепян, 19·20 Танкова музика, 21·00 „Карнавал" (муж. хор, соля, оркестра), **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Мор. Острава** (259,1) 19·30 „Отельо" оп. Вердія, **Прага** (470,2) 17·15 Скрипка, 19·30 „Арміда" оп. Дворжака, **Копенгаген** (255,1) 21·00 Спів, **Париж** (1796) 12·00 Концерт, 20·00 „Наступ на млин" оп. Бріно, **Білгород** (437,3) 16·00 Славянські пісні, 19·00 Пісоньки, 20·30 Опера, **Берлін** (356,7) 16·00, 21·10 Концерт, 18·30 Пісні, камер. музика **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·40 Концерт муж. хорів, 23·00 Фортепян, **Будапешт** (550,5) 17·00 Віольончеля, 21·00 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 13·00 Легка музика, **Рим** (420,8) 22·10 Еспанська й півд. ам. музика.

Найкращі радіо - відбірники — поручає
РАДІО-ТЕХНІЧНА МАЙСТЕРНЯ
ІВАНА ГІРШІНҐА
„EKRAVOX"
Львів, Ліндого 10. Тел. 77-97.

Львівське радіо.

Неділя, 15. квітня 1934.

9·00—10 Раннішня авдиція, 10·00 Популярна музика з гр. плит, 12·04 Дзвони, 12·10 Метеорольог. вістки, 12·15 Муз. поранок (фортепян, спів), 14·00 „Добрий товар, вища ціна", 14·15 Огляд ринків рільних продуктів, 14·30 Популярна музика з гр. плит, 15·00 Балачка „Що мені ця весна пригадала", 15·20 Концерт сальонової музики, 16·00 Для дітей „Як Дудик став відразу дорослим чоловіком", 16·30 Чвертьгодина артистів (гр. плити), 16·45 Найновіша кулінарна штука, 17·00 Про вибір літньої хати, 17·15 Концерт, 18·00 „Ревізор" на осн. Гоголя, 18·40 Скрипка, 19·00 Літ. фейлетон „Перед премієрою", 19·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Концерт легкої музики, 21·00 „Жемчуги Адріятика", 21·15 На веселій льв. хвилі, 22·15, 22·16 Спортові вістки, 22·25 Фортепян, 23·15 Танкова музика.

Понеділок, 16. квітня 1934.

7·00—8·00 Раннішня авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальонової орхестри, 15·05 Збіжева біржа, театр. репертуар, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Скавтівська балачка, хор, 15·35 Легка музика Гавптманової орхестри (гр. плити), 15·50 Солісти (Панкевич-Литвиновичева, мецосопран, Врага, бас), фортепян, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 Концерт легкої музики (джез орхестра, пісоньки, монольоги), 17·20 Відч. „Бактерії та їх ловці", 17·40 Фортепян, 18·35 Початки театру в Польщі, 19·00 Наука стенографії, 19·10 Всячина, 19·25 Актуальний відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільська рерум, 20·00 Вибрані думки 20·02 Концерт (музика, спів) 21·00 Фейлетон 21·15 Концерт легкої музики, 22·00, 22·05 Танкова музика, 22·50 Розвавка плит. загадки, льосування.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові доляр у приватних оборотах 5·26 і пів зол.

Золото: Доляри 9·00—9·05, Франки фр. 35·40—35·70 Дукати 83·60—84·00, Корони 37·40—37·80, Рублі 46·20—46·80.

Срібло: Корони 0·30, Фльорени 0·75, Рублі 1·25.

На сьогоднішній варшавській біржі нотовано такі курси: Льондон 27·27, Париж 39·93, Берлін 209·25, Цюріх 171·43, Амстердам 358·35, Прага 22·02, Міляно 45·10, Бельгія 24·50—24·70, Букарешт 41—43, Відень 97·50—98·50. Нюйорк кабель 5.29·25, Нюйорк чеки 5·26 і пів.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Маслосоюз повідомляє, що в тижні від 16. IV до 22. IV. 1934. платить своїм доставцям **за 1. кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

	I. кл.	II. кл.
Кури	1·10	0·80
Качки	1·20	0·80
Індики	1·50	1·00
Гуси	—	—

Пантарки за штуку 3·00 зол.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Товариський зїзд. Передвоєнні учениці бережанської Семинарії, курс 1, 2, 3, 4, улаштовують дня 19.—20. травня 1934 р. товариський зїзд у звязку з ліквідацією тутешньої Семинарії. Зголошення надсилати під адресою: Целестина Садовинська, Бережани. 1427

Актуальне! Всім паням цікаво навчитися крою, шиття та прикрашування рукавичок. Тимбільше, що ручно шиті рукавички зі шкіри, фільцу й шовку, відповідні до кожного костюму дуже тепер у моді. Курс шиття рукавичок влаштовує філія Союзу Українок. Початок курсу 20. IV. Зголошення й інформації в домівці С. У. Підвалля 7. I. пов. між 11—1.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФІРАНКИ, капи ручної роботи 9 зол. Коронкові таблетки ручні, ціни сотикові, продає лише **Фрайліх.** Львів, Сикстуська ч. 21. 26/33 8—?

ЗОЛОТО, СРІБЛО купує і платить найвищі ціни Домбровський і Розважевський. Львів, Академічна 2. 73/53 8—10

ЦІННИК обуви фірми **„Ар-Ка"**, Хорунщина 11 а: Мужеські півчеревики зол. 22·—, зелівки мужеські 3·—, жіночі 2·20, обцаси мужеські 1·40, жіночі 0·70. 18—25

ГАРНІ КВІТИ як хочеш мати в кімнаті, на бальконі, в городі **то уживай навозові пастильки „Тесп"** (потас, фосфор, азот) **50 сот.** Жадайте в складах: „Народної Торговлі", дрогеріях і складах насіння. 1112 16—30

МОТОЦИКЛІ нові і вживані, ровери від 120 зол., поручає Автоспорт, Львів, Словацького 2. 1312 9—20

СОРОЧКИ спортові мужеські зол. 2·90 виконує і продає **Вирібня** білля „Рема" Львів, Сонішна 9. 1313 9—?

КАМЕНИЦЯ нова, одноповерхова, з городчик, бічна Гроховської, вільна від податків, банк 2·200 дол. Продає власник Миколая 20. I. п. двері 3—4.

ПОКІЙ, кухня, фронт, півкомфорт. Стахевича 8 (кінець Гроховської) негайно до винайму. 1415 1—

ПЕРШОРЯДНА КАВАРНЯ в центрі міста, рентовна, оказійно продається. Зголошення Бюро Марчинського, Львів, Яблонова 2. тел. 55-07. 1414 1—

ШУКАЮ на час ферій (від 15. червня по кінець серпня) трьох кімнат з кухнею або її уживанням у горах або на підгірю. Зголошення до Адм. „Діла" під „Ферії". 1—

ОГОЛОШЕННЯ

Ліжка дитячі 25 зол., кухонні 8, полеві 12, сіткові 20, дротяні вклади 18. Отомани 30, розкладані канапки 30, матераци з подушками 15, волосяні 40. Найновіші тапчани 75. — Фабрика **Закс**, Ліндого 8. Тел. 79-99. 12/73 4—21

Переоблювання з дезинфекцією дротяних сіток, залізних ліжок, матераців, отоман виконує фабрика **Закс**, Ліндого 8. Тел. 79-99. 12/73 4—?

Без перешкод европейські стації у вбудованім динамічнім голосникі **Трилямповім відбірнику НАТАВІС**

Апарат найновішої конструкції елімінує місцеві стації. Можна дістати у

ФОТО-РАДІО-ПАЛЯС
Львів, пл. Марійська 8.
(Будинок Шпрехера) 5—?

Фотографічні новини. Апарати. Матеріяли у найновішім виборі.

Найдешевша вирібня сіток до огороджень „SIATKODRUT" **Львів, Замарстинівська 33.** — Компактний матеріял до огороджень від 80 сотиків 1429 1—

НАСІННЯ городовине, господарське і квітове, огородничі приладдя, засоби до поборювання рослинних шкідників, дешеві шприци, поручає **ФІРМА Е. Фреєре** Львів, Трибунальська 3 Тел. 55-70.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10